

Downloaded via the EU tax law app / web

null

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (sedmého senátu)

18. dubna 2024(*)

„řízení o předběžné otázce – Společný systém daní z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Oblast působnosti – Ekonomická činnost – Poskytování služeb – Článek 135 – Ostatní případy osvobození od daní – Poskytování úprav – Prodej zastavených věcí v dražbě – Jediné plnění – Oddělená a samostatná plnění – Hlavní nebo vedlejší povaha plnění“

Ve věci C-89/23,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Supremo Tribunal Administrativo (Nejvyšší správní soud, Portugalsko) ze dne 25. ledna 2023, došlým Soudnímu dvoru dne 16. února 2023, v řízení

Companhia União de Crédito Popular SA

proti

Autoridade Tributária e Aduaneira,

SOUDNÍ DVŮR (sedmý senát),

ve složení: F. Biltgen, předseda senátu, N. Wahl a M. L. Arastey Sahún (zpravodajka), soudci,
generální advokátka: J. Kokott,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

- za portugalskou vládu: P. Barros da Costa, R. Campos Laires a A. Rodrigues, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi: M. Afonso a M. Herold, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daní z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1, dále jen „směrnice o DPH“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Companhia União de Crédito

Popular SA (dále jen „CUCP“) a Autoridade Tributária e Aduaneira (Daňový a celní úřad, Portugalsko) ohledně zaplacení daně z přidané hodnoty (DPH) z plnění souvisejících s prodejem zastavených věcí v dražbě v rámci úřadu zajištěného zástavním právem.

Právní rámec

Unijní právo

3 Článek 1 odst. 2 druhý pododstavec směrnice o DPH stanoví:

„Každé plnění podléhá DPH vypočítané z ceny zboží nebo služby podle sazeb platných pro toto zboží nebo tuto službu po odpočtu daně, kterou byly přímo zatíženy jednotlivé nákladové prvky tvořící cenu.“

4 Článek 2 odst. 1 písm. a) a c) této směrnice stanoví:

„Předmětem DPH jsou tato plnění:

a) dodání zboží za úplatu uskutečněné v rámci členského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková;

[...]

c) poskytnutí služby za úplatu uskutečněné v rámci členského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková.“

5 Článek 73 uvedené směrnice stanoví:

„Při dodání zboží nebo poskytnutí služby jiných, než jsou plnění uvedená v člácích 74 až 77, zahrnuje základ daně vše, co tvoří protiplnění, které dodavatel nebo poskytovatel získal nebo má získat od pořizovatele, příjemce nebo třetí osoby za takové dodání zboží nebo poskytnutí služby, včetně dotací přímo vázaných k ceně těchto plnění.“

6 Článek 78 téže směrnice stanoví:

„Základ daně zahrnuje tyto položky:

a) daně, cla, dávky a poplatky, s výjimkou samotné DPH;

b) vedlejší výdaje, jako jsou náklady na balení, přepravu, pojištění a provize, které dodavatel zboží nebo poskytovatel služby účtuje k tíži pořizovatele nebo příjemce.

Pro účely prvního pododstavce písm. b) mohou členské státy považovat výdaje zahrnuté do samostatné dohody za vedlejší výdaje.“

7 Článek 135 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH stanoví:

„Členské státy osvobodí od daně tato plnění:

[...]

b) poskytnutí a sjednání úřadu a správa úřadu osobou, která je poskytl.“

Portugalské právo

Občanský zákoník

8 §lánek 666 odst. 1 Código Civil (občanský zákoník) stanoví:

„Zástavním právem vzniká zástavnímu věřiteli přednostní právo na uspokojení jeho pohledávky a případně úroků před ostatními věřiteli, ve výši hodnoty určité movité věci nebo pohledávek nebo jiných práv, která nejsou zajištěna zástavní právem k nemovitosti, a které patří dlužníkovi nebo třetí osobě.“

9 §lánek 1142 tohoto zákoníku zní:

„Smlouvou o zápůjčce přenechává jedna ze stran druhé straně peníze nebo jinou zastupitelnou věc, při čemž druhá strana je povinna vrátit věc stejného druhu a téže kvality.“

10 §lánek 1150 uvedeného zákoníku stanoví:

„Zapůjčitel může smlouvu vypovědět, pokud vydlužitel nezaplatí úroky ve lhůtě splatnosti.“

Zákon o DPH

11 §lánek 1 odst. 1 písm. a) Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (zákon o dani z přidané hodnoty), ve znění použitelném na spor v převodním řízení (dále jen „zákon o DPH“), stanoví:

„Předmětem daně z přidané hodnoty je:

a) dodání zboží a poskytnutí služby za úplatu uskutečňaná v tuzemsku osobou povinnou k dani, která jedná jako taková.“

12 §lánek 9 bod 27 písm. b) a d) tohoto zákona stanoví:

„Od daně jsou osvobozena:

[...]

27) tato plnění:

a) poskytnutí a sjednání úvěrů v jakékoli formě, včetně eskontních a reeskontních úvěrů, jakož i jejich správa osobou, která je poskytla;

b) sjednání a zřízení záruk, jistot a jiných ručení, jakož i správa úvěrových záruk osobou, která je poskytla.“

13 §lánek 16 uvedeného zákona zní:

„1) Aniž jsou dotčena ustanovení odstavců 2 a 10, základ daně v případě zdanitelných převodů zboží a poskytování služeb odpovídá hodnotě protiplnění, které bylo získáno nebo má být získáno od poskytovatele, příjemce nebo třetí osoby.

[...]

5) Základ daně u zdanitelných převodů zboží a poskytování služeb musí zahrnovat:

- a) dan?, cla, dávky a poplatky, s výjimkou samotné dan? z p?ídané hodnoty;
- b) na ú?et zákazníka ú?tované vedlejší výdaje, jako jsou náklady na provize, balení, p?epравu, pojišt?ní a reklamu.

[...]"

Na?ízení s mocí zákona ?. 365/99

14 ?lánek 1 odst. 2 Decreto-Lei n.o 365/99, estabelece o regime jur?dico do acesso, do exerc?cio e da Fiscaliza?o da actividade de prestamista (na?ízení s mocí zákona ?. 365/99 o právní úprav? zahájení, výkonu a kontroly ?innosti poskytovatele úv?r? zajišt?ných zástavním právem) ze dne 17. zá?í 1999, ve zn?ní použitelném na skutkový stav v p?vodním ?ízení (dále jen „na?ízení s mocí zákona ?. 365/99“), stanoví:

„Za ?innost zástavního v??itele se považuje poskytování úv?r? zajišt?ných zástavním právem fyzickou nebo právnickou osobou.“

15 ?lánek 18 odst. 1 tohoto na?ízení s mocí zákona stanoví:

„Uvoln?ní zástavy je podmín?no p?edchozím zaplacením jistiny, úrok? a dlužných zákonných provizí.“

16 Podle ?l. 20 odst. 1 uvedeného na?ízení s mocí zákona platí:

„V p?ípad? prodlení delšího než t?i m?síce m?že být zástava prodána formou obálkové metody, v dražb? nebo p?ímým prodejem subjekt?m, kterým zákon p?iznává právo nabývat ur?ité v?ci.“

17 ?lánek 23 tohoto na?ízení s mocí zákona stanoví:

„1) Dražba se provádí v den a ?ase uvedených v oznámeních o dražb? za p?ítomnosti zástupce civilní správy.

2) Zástavu získá osoba, která u?inila nejvyšší nabídku, oproti složení odpovídající ?ástky.

3) V p?ípad? neexistence jakékoli nabídky na koupi jsou p?edm?tné v?ci vyhrazeny pro jinou dražbu nebo neve?ejný prodej.“

18 ?lánek 25 na?ízení s mocí zákona ?. 365/99 zní:

„Z dražební ceny se hradí prodejní provize ve výši 11 % ve prosp?ch v??itele.“

Spor v p?vodním ?ízení a p?edb?žná otázka

19 CUCP je spole?ností založenou podle portugalského práva, která vykonává ?innost zastavárníka spo?ívající v poskytování úv?r? zajišt?ných movitými v?cmi. Tato ?innost je osvobozena od DPH na základ? ?látku 9 bodu 27 písm. a) zákona o DPH, který se vztahuje na poskytování a sjednávání úv?r?.

20 Pokud zástavní dlužníci nezískají zástavy zpět nebo jsou více než tři měsíce v prodlení se splacením zapůjčené částky nebo souvisejících úroků, prodá CUCP tyto zástavy v dražbě. Při této příležitosti obdrží na základě článku 25 nařízení s mocí zákona č. 365/99 provizi z prodeje, která je útována dlužníkovi. Výše této provize činí podle tohoto ustanovení 11 % dražební ceny včít.

21 V rámci daňové kontroly za roky 2010 a 2011 daňový a celní úřad zjistil, že CUCP neodváděla z prodejních provizí DPH.

22 Dále měl tento úřad za to, že tyto provize nepředstavují odměnu za plnění, které je ve vztahu ke smlouvě o úveru zajištěním zástavním právem vedlejší, ale za plnění, které je na poskytnutí tohoto úveru nezávislé, a že se na ně tedy nemělo vztahovat osvobození od daně stanovené v čl. 9 bod 27 písm. a) zákona o DPH.

23 Daňový a celní úřad proto uvedené provize zdanil základní sazbou DPH a provedl odpovídající opravy výše DPH, kterou měla společnost CUCP zaplatit za roky 2010 a 2011, a sice ve výši 107 124,33 eura a 201 419,52 eura.

24 Dne 6. května 2013 tyto opravy potvrdil.

25 Rozhodnutími ze dne 30. května 2014 a 10. prosince 2014 daňový a celní úřad zamítl odvolání CUCP jak v rámci autoremedury, tak ve druhém stupni, mimo jiné z důvodu, že prodej zástavy v dražbě není prostědkem k získání prospěchu z hlavního plnění zástavního věřitele, a sice z úveru zajištěného zástavním právem, za nejvýhodnějších podmínek, nýbrž je sám o sobě cílem. Tento prodej nelze s ohledem na judikaturu vycházející z rozsudku ze dne 21. února 2008, Part Service (C-425/06, EU:C:2008:108), považovat za vedlejší plnění k tomuto hlavnímu plnění. Kromě toho je uvedená dražba pouhým mechanismem vymáhání pohledávek od dlužníka, který věřiteli umožňuje uspokojit pohledávku ze záruky poskytnuté při uzavření smlouvy o úveru zajištěním zástavním právem, a není součástí této smlouvy.

26 Dne 30. dubna 2015 podala CUCP žalobu k Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto (Správní a finanční soud v Portu, Portugalsko), který ji zamítl. Tato společnost poté podala kasační opravný prostředek k předkládajícímu soudu, kterým je Supremo Tribunal Administrativo (Nejvyšší správní soud, Portugalsko).

27 CUCP u uvedeného soudu zaprvé tvrdí, že pořádání dražby nelze oddělit od úveru zajištěného zástavním právem, jehož poskytnutí je osvobozeno od DPH. Zadruhé tvrdí, že provize z prodeje, jejíž sazba je stanovena zákonodárcem, není protiplněním za poskytnutí služby, ale má povahu poplatku.

28 Předkládající soud úvodem poznamenává, že úelem provize z prodeje stanovené v článku 25 nařízení s mocí zákona č. 365/99 je poskytnutí kompenzace věřiteli za organizování a uskutečnění prodejů zastavených věcí, které jsou mu svěřeny. Podle uvedeného soudu nemá tedy tato provize z prodeje, která není protiplněním za poskytování veřejné služby, povahu poplatku.

29 Stran otázky, zda má dražba vedlejší povahu ve vztahu ke smlouvě o úveru zajištěním zástavním právem, má uvedený soud s ohledem na judikaturu vycházející z rozsudku ze dne 4. března 2021, Frenetikexito (C-581/19, EU:C:2021:167), za to, že služby spočívající v prodeji zástav v dražbě nejsou součástí poskytování úveru a netvoří proto s nimi jediné plnění.

30 Služba spočívající v poskytování úveru by totiž mohla být zajištěna bez jakéhokoli omezení,

i kdyby prodejem zástav byla pověřena třetí osoba. Mimoto smlouva o úveru zajištěním zástavním právem není materiálně ani formálně závislá na subjektu, který prodává zástavy v případě nesplnění této smlouvy.

31 Předkládající soud nicméně uvádí, že vzhledem k tomu, že vnitrostátní právní úprava upravuje prodej zástavy v dražbě a stanoví, že tento prodej provádí zástavní věřitel, není vyloučeno, že by tato činnost mohla být kvalifikována jako vedlejší plnění k poskytnutí úveru zajištěného zástavním právem.

32 Za těchto podmínek se Supremo Tribunal Administrativo (Nejvyšší správní soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Lze mít pro účely určení, zda může být provize ve výši 11 %, kterou [článek 25 nařízení s mocí zákona č. 365/99] přiznává zástavnímu věřiteli za prodej zastavených věcí, předmětem osvobození od daně stanoveného v čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice [DPH] (kterému odpovídá čl. 9 odst. 27 písm. a) zákona [DPH]), za to, že prodej zastavených věcí (článek 19 a následující nařízení s mocí zákona [č. 365/99]) je v případě, že zástavní dlužník neuhradí své platby v souladu se zákonnými podmínkami, vedlejším plněním ke službám poskytovaným zástavním věřitelem (poskytování úverů zajištěných zástavním právem)?“

K předběžné otázce

33 Podstatou jediné otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH musí být vykládán v tom smyslu, že plnění spočívající v organizování prodeje zástav v dražbě mají vedlejší povahu k hlavním plněním spočívajícím v poskytování úverů zajištěných zástavním právem ve smyslu tohoto ustanovení, takže sdílejí daňové zacházení těchto hlavních plnění v oblasti DPH.

34 Podle ustálené judikatury platí, že pokud je plnění tvořeno souborem dílčích plnění a úkonů, je třeba vzít v úvahu všechny okolnosti, za kterých došlo k dotčenému plnění, za účelem určení toho, zda se pro účely DPH jedná o dvě či více odlišných plnění, nebo o plnění jediné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. dubna 2023, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (C-282/22, EU:C:2023:312, bod 27 a citovaná judikatura).

35 Konkrétně, i když z čl. 1 odst. 2 druhého pododstavce směrnice o DPH vyplývá, že každé plnění je třeba obvykle považovat za oddělené a samostatné, plnění spočívající z hospodářského hlediska v jediném plnění nesmí být uměle rozloženo, aby nebylo narušeno fungování systému DPH. O jediné plnění se jedná tehdy, když dvě nebo více dílčích plnění nebo úkonů poskytnutých osobou povinnou k dani zákazníkovi je tak těsně spojeno, že objektivně tvoří jediné nerozdelitelné hospodářské plnění, jehož rozdělení by bylo umělé (rozsudek ze dne 20. dubna 2023, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, C-282/22, EU:C:2023:312, bod 28 a citovaná judikatura).

36 Mimoto za určitých okolností musí být několik formálně oddělených plnění, která by mohla být poskytnuta zvlášť, a tak vést střídavě ke zdanění nebo osvobození od daně, považována za jediné plnění, pokud tato plnění nejsou samostatná (rozsudek ze dne 20. dubna 2023, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, C-282/22, EU:C:2023:312, bod 29 a citovaná judikatura).

37 Tak je tomu zejména tehdy, když je jeden nebo více prvků třeba považovat za hlavní plnění, kdežto jiné prvky je naopak třeba považovat za jedno nebo více vedlejších plnění sdílejících daňový osud hlavního plnění. Prvním kritériem, které je třeba zohlednit, je neexistence samostatného účelu plnění z hlediska přímého spotřebitele. Plnění musí být tedy považováno za vedlejší k plnění hlavnímu, pokud samo o sobě není pro zákazníka cílem, nýbrž prostědkem k získání prospěchu z hlavního plnění poskytovatele za nejvýhodnějších podmínek hlavního plnění

(v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 20. dubna 2023, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, C?282/22, EU:C:2023:312, bod 30, a ze dne 5. října 2023, Deco Proteste – Editores, C?505/22, EU:C:2023:731, bod 23, jakož i citovaná judikatura).

38 V rámci spolupráce zavedené na základě článku 267 SFEU je v cí vnitrostátních soudů určit, zda za okolností konkrétního případu dotyčné plnění představuje jediné plnění, a v této souvislosti provést všechna konečná posouzení skutkového stavu (rozsudek ze dne 20. dubna 2023, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, C?282/22, EU:C:2023:312, bod 31 a citovaná judikatura). Je však na Soudním dvoru, aby tímto soudem poskytl všechny prvky výkladu unijního práva, které mohou být pro rozhodnutí ve věci, která je jim předložena, užitečné (rozsudek ze dne 17. prosince 2020, Franck, C?801/19, EU:C:2020:1049, bod 27 a citovaná judikatura).

39 Věc v povodním řízení se týká prodeje zástav v dražbě, pokud dotčený dlužník neplní své závazky z úvěrové smlouvy po dobu delší než tři měsíce. Podle názoru předkládajícího soudu spadají pod výraz „poskytnutí a sjednání úvěrů“ ve smyslu čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH plnění týkající se poskytování úvěrů zajištěných zastavenými movitými věcmi. I když má uvedený soud za to, že ve věci v povodním řízení nelze plnění spočívající v organizování prodeje zástav v dražbě považovat za plnění neodditelná od plnění spočívajícího v poskytování úvěrů zajištěných zástavním právem, v jehož rámci tyto zástavy slouží jako záruka, a že s tímto úvěry tedy netvoří jediné plnění pro účely DPH, má v tomto ohledu pochybnosti, neboť vnitrostátní právní úprava stanoví, že organizování prodeje zástav v dražbě přísluší věřiteli.

40 Pokud jde o čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH, je třeba uvést, že poskytnutí úvěru ve smyslu tohoto ustanovení spočívá zejména v poskytnutí kapitálu za odměnu (rozsudek ze dne 6. října 2022, O. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentowany przez O, C?250/21, EU:C:2022:757, bod 33 a citovaná judikatura).

41 Konkrétní výraz „poskytnutí a sjednání úvěrů“ obsažený v uvedeném ustanovení musí být vykládán široce, takže jeho dosah nemůže být omezen pouze na půjčky a úvěry poskytnuté bankovními a finančními institucemi (rozsudek ze dne 17. prosince 2020, Franck, C?801/19, EU:C:2020:1049, bod 35 a citovaná judikatura).

42 V tomto ohledu z judikatury vyplývá, že i když je odměna za poskytnutí kapitálu v rámci poskytnutí úvěru v zásadě zajištěna prostřednictvím zaplacení úroků, jiné formy protiplnění nemohou bránit tomu, aby bylo plnění kvalifikováno jako poskytnutí úvěru ve smyslu čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH. Soudní dvůr již totiž rozhodl, že financování koupě zboží předem za protiplnění spočívající v navýšení částky splácené příjemcem tohoto financování je finanční operací, která se podobá poskytnutí úvěru, a je tudíž osvobozena od DPH na základě uvedeného ustanovení (rozsudek ze dne 6. října 2022, O. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentowany przez O, C?250/21, EU:C:2022:757, bod 34 a citovaná judikatura).

43 V tomto ohledu je však třeba připomenout, že výrazy použité pro označení osvobození od daně uvedených v čl. 135 odst. 1 směrnice o DPH je třeba vykládat striktně vzhledem k tomu, že představují odchylky od obecné zásady, podle níž je DPH vybírána z každého úplatného poskytnutí služeb uskutečněného osobou povinnou k dani (rozsudek ze dne 6. října 2022, O. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentowany przez O, C?250/21, EU:C:2022:757, bod 31 a citovaná judikatura).

44 V tomto ohledu a s výhradou konečných posouzení, která musí v souladu s judikaturou citovanou v bodě 38 tohoto rozsudku provést předkládající soud, se zdá, že prodej zástav v dražbě po uplynutí lhůty tímto, během níž dlužník neplnil své smluvní závazky, a poskytnutí úvěru zajištěného zástavním právem představují z hlediska čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH oddělená a samostatná plnění.

45 Zprvée tato plnění nejsou na sobě materiálně ani formálně závislá. Ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, vyplývá, že plnění spočívající v poskytnutí úvěru by mohlo být poskytnuto stejným způsobem, kdyby byl prodej zástav dotčených ve věci v původním řízení v dražbě prováděn a organizován třetí osobou.

46 Z druhé, jak uvádí Evropská komise v písemném vyjádření, prodej zástav v dražbě nelze považovat za obvyklý výsledek poskytnutí úvěru zajištěného zástavním právem. K tomuto prodeji dochází naopak pouze v případě, že dlužník nesplní závazky, které pro něj vyplývají ze zástavní smlouvy. Kromě toho ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, rovněž vyplývá, že zástavní dlužník může až do okamžiku příklepu v dražbě uhradit jistinu a příslušné úroky, aby získal zástavu zpět. Prodej v dražbě dotčený ve věci v původním řízení nelze tedy považovat za neodlučitelný od poskytnutí úvěru zajištěného zástavním právem.

47 Zatřetí se jeví, že prodej zástav v dražbě sleduje účel, který je nezávislý na poskytnutí úvěru zajištěného zástavním právem. Je pravda, že ze samotné povahy smlouvy o zástavním úvěru, která vyhrazuje zástavnímu věřiteli právo realizovat zajištění nuceným prodejem zástavy, vyplývá získání nazpět jistiny a souvisejících úroků. Tuto okolnost však nelze chápat tak, že plnění spočívající v prodeji v dražbě má ve vztahu k poskytnutí úvěru zajištěného zástavním právem vedlejší povahu. Aťkoli účelem tohoto prodeje je zaplacení jistiny a úroků z úvěru, vyplývá totiž ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, že v souladu s judikaturou citovanou v bodě 37 tohoto rozsudku není pouhým prostředkem k získání prospěchu z plnění spočívajícího v poskytnutí uvedeného úvěru za nejvýhodnějších podmínek, ale je sám o sobě cílem.

48 Začtvrté toto posouzení oddělené a samostatné povahy plnění spočívajících v organizování prodeje zástav v dražbě je v souladu s požadavkem striktního výkladu výrazů použitých k označení osvobození od daní stanovených v čl. 135 odst. 1 směrnice o DPH, jak vyplývá z bodu 43 tohoto rozsudku.

49 Zapáté toto posouzení nemůže být zpochybneno skutečností, že organizování dražby v případě prodlení zástavního dlužníka po dobu delší než tímto, jakož i poskytnutí provize z prodeje zástavnímu věřiteli ve výši 11 % z dražební ceny věci jsou stanoveny v čl. 20 odst. 1 a v článku 25 nařízení s mocí zákona č. 365/99. S výhradou ověření předkládajícím soudem se totiž zdá, že tato provize není protiplněním ve formě poplatku za veřejnou službu, ale že jejím účelem je pouze poskytnout věřiteli kompenzaci za provedení a zorganizování prodeje zástav v dražbě.

50 S ohledem na výše uvedené je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH musí být vykládán v tom smyslu, že plnění spočívající v organizování prodeje zástav v dražbě nemají vedlejší povahu k hlavním plněním spočívajícím v poskytování úvěrů zajištěných zástavním právem ve smyslu tohoto ustanovení, takže nesdílejí daňové zacházení těchto hlavních plnění v oblasti DPH.

K nákladům řízení

51 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných

vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených ústních řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

Článek 135 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty

musí být vykládán v tom smyslu, že

plnění spočívající v organizování prodeje zástav v dražbě nemají vedlejší povahu k hlavním plněním spočívajícím v poskytování úvěrů zajištěných zástavním právem ve smyslu tohoto ustanovení, takže nesdílí daňové zacházení těchto hlavních plnění v oblasti daně z přidané hodnoty.

Podpisy

* Jednací jazyk: portugálština.